

P U H E,

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

Mutta syy ei ole meidän. Vuosisadat tämä järjestelmä on kytkenyt naisen neljän seinän sisälle kuin hautausmaahan elävänä haudattuna. Hänet on opetettu ja pakotettu uskomaan, se:llä ajattelemaan, että kylä ne miehet pitävät huolen valtiollisista ja yleensä yhteiskunnallisista asioista, samoin kuin kodin raha-asioista. Me olemme vain hiljaa mukoutuneet. Nyt kuitenkin on se aika jo mennyt. Mies ei enään pysty pitämään huolta kodista yksin; on vaan vähän koteja, lukuunottamatta rikkaita elostelijoita, missä äiti tahi vaimo ei tavalla tahi toisella ansaitse koska miehen palkka yksin ei riitä kodin ylläpitämiseen. Yhtä vähän kuin kodin raha-asiat, yhtä vähän yhteiskunnalliset ja valtiolliset asiat kuuluvat yksinomaan miehelle. Meidän täytyy päästä määräämään ja käsittämään kaikkia asioita samoin kuin miehetkin.

Mutta niin "heikkona astiana" kuin porvarillinen maailmankatsomus naista pitääkin, niin työväenluokan mies ei sitä pidä. Ja siksi luokkatietoinen mies onkin taistellut naisen puolesta, on telnnyt sen siksi, että vain itsenäinen, ajatteleva luokkatietoinen nainen pystyy olemaan hänelle elämän taistelutoveri. Sorretun äidin sorrettu poika — hän vain on voinut ymmärtää naista ja taistella äitinsä sekä sisarensa puolesta — saada heillekin kehitysmahdollisuuden. Nyt on tuo aika tullut. Nyt on naisillakin toiminta-alueita — vaikka häntä ei pidetäkään samanarvoisena kaikkialla; esimerkiksi koneen orjana hän on samanarvoinen kuin mies, mutta palkka on ala-arvoitu. Siks riisto on naisen suhteeseen voimakkaampi. Vaikka yhtäläisiä oikeuksia hän ei tässä järjestelmässä saakaan, mutta hän tietää saavansa ne sosialistisessa yhteiskuntajärjestelmässä. Siksi naisten täytyy jättää se välinpitämättömyyden varjokin pois joka kuuluu vain menneiden aikojen arkistoon. Meissä täytyy itsekasvatus tehdä työtä ennenkuin pystymme ymmärtämään yhteiskunnallisia asioita, ennen kuin voimme tietää minäkälisiä oloja ja mitä varten vaalimme hentoa elämää ja hoitelemme pienokaisiamme tulevaisuudelle. Meissä täytyy kasvaa voimakas luokkahenki, luokkatunne ja luokkasivutus, sekä luokkamoraali. Meidän tulee tutustua työväen luokan menettelytapoihin ja kehitykseen. Niihin me voimme tutustua vain työväenliikkeessä mukannolon ja kirjallisuuden sekä sanomalehdistö avulla. Ensinnäkin mukanaolo osastossa ja kaikissa työväenjärjestöissä kasvatata sekä kehittää käytännölliseen toimintaan. Meille kasvaa toisten tovereiden ohella tiedonhalu, ja kirjallisuus sekä sanomalehdistö on se lähde, josta voimme ammentaa itsellemme mitä haluamme.

Siks jokainen nainen, joka ei vielä ole jossakin työväen järjestössä, hän yhtyköön ensi tilassa johonkin niistä, joka osastoon tahi unioniin ja voi sitä kuulua kumpaankin. Siks yhteistoiminta yhteisen asian eteen! Se kehittää meitä yksilöllisestikin ja kun me emme unohda sitä suurta asiaa, jonka eteen työskentelemme, niin meissä kasvaa jalo yhteinen luokkahenki. Kukaan ei tahdo sen valkutusalaansa olla tietoinen tietämättömän rinnalla eikä suuri kääpiön rinnalla. Mutta me hoitamme toistemme kehityksestä, nautimme toverien tietoisuudesta ja siten meissä lujittuu se voima ja toveruus joka on välttämätön jokaiselle luokkataistelijalle!

Siks tälläkin tilaisuudella vaikka onkin järjestetty markkina-iltamaksi, on kuitenkin tarkoitus kehittää ja

KODIN OSASTO

ÄIDIT

Kautta himmein menneisyyden me näemme äitien taistelevan sikiöitensä puolesta. Katsomme me minne hyvänsä luontoon, näemme äitien taistelevan jälkeläistensä puolesta itseään unhottavaa ja kaikki uhraavaa taistelua. Jos ryöstät heiltä heidän pentujansa, jos loukkaat heitä, niin tapaat vastassasi raivoisan äidin. Niin on ihmisäitien teknyt. Ihmiskunnan lapsuudessa se oli ainoastaan hänen sitkeytensä, viekkautensa ja julmuutensa joka säästi hänen sikiönsä monilta tuhoilta ja vaaroilta. Hän, muinainen esiäitimme — karvainen eläinhihminen — se oli joka herätti rakkauden ja hellyyden, hänen äidinvaistonsa se oli, joka loihiti esiin hellän, suojelevan äidinlemmen. Karvaisilla käsillään hän, eläinäiti, suojeli ja hyväillä lastansa, ruokki häntä maidollansa ja pillotti hänet vaanivalta pedolta ja isäurootakin, jolla ei ollut tätä äidinvaistoa. Xiti kissa vieläkin pillottaa pentunsa uroskissalta, joka ne ehkä tappaisi, jotta äitikkissa joutuisi lemмен kuherteluihin.

Auta ja varjele jos uskallat loukata tänäkin päivänä jonkun äidin lasta, niin tilkerin tavoin löydät äidin, joka on valmis repimään vaikka silmäsi. Nyt eivät vaarat lapsillamme ole niin suoranaisia ja helposti tajuttavia kuin ne olivat raakalaisesiäitimme aikana. Ja äiditkin ovat menettäneet tuon villin suojelevaiston lapsiinsa, joskin se ilmenee hädän tullen hienommissa muodossa.

Lastemme vihollinen ei ole raateleva peto tai vihameellinen uros, vaan koko väärä, ihmiselämää turmeleva ja hävittävä yhteiskuntajärjestelmä. Väärennettyine ravintoaineineen, kurjine asuuntoineen, lapsittöineen, tehtaineen, myrkytetyine mielipiteineen ja kaikenlaisine tautineen se vaanii pienokaisistamme terveyttä ja henkeä. Mutta suurin osa äitejä on sokeita näille lastensa vihollisille ja niille sille jotka niitä aiheuttavat. Suurin osa äitejä on sokeita näkemään lastensa vihollista kapitalistisessa järjestelmässä. Äidit ovat voimattomia yksilöinä niitä tuhoja vastaan, jotka heidän lapsiansa vaativat. He eivät voi estää lapsiaan nauttimasta kuolettavaa myrkyä ravinnosta, saamasta tarrettujen tautien basiljeja vaatteista tai ilmastasta. Äidin parhaistakin varokeloista huolimatta voi hän menettää pieno-kaisensa jonkun kulkutaudin takia, tai jonkun maidossa tai ravinnossa piilevän pienen myrkyämiokroobin kautta.

Vaistomaisesti jotkut meistä äideistä oivaltavat joltakin lapsiamme väljyviä vaaroja, ja kun me niitä tajuamme, taistelemme kaikkiin voimin niitä vastaan. Mutta mitäpä me voimme yksilöinä. Vasta sitten kun me äidit heräämme tietoisuuteen koko nykyisen yhteiskuntajärjestelmän nurinkuruudesta, kun me ymmärrämme, että väärässä tuotanto- ja jakotavassa ja luokkavallassa on syy lastemme kärsimyksiin ja kuolemaan, niin me äidit nousemme taas

saada varoja kehitystä varten, meidän, samoin kuin kaikkien osastojen, on tarpeellista saada rahaa, koska tässä yhteiskunnassa on määräävä näkökulma raha ja voima mutta taaskin kun emme unohda asiaa minäkäläisyyden työtä ja mitä päämäärää tavoittelemme, niin pieni verotuskaan ei tunnu niin vaikealta. Työväen taistelu vaatii uhrauksia toisinaan enemmän, toisinaan vähemmän, saattaa se vaatia elämäkin mutta voiton varmuus meitä innostaa tässä taistelussa, siksi ei kesken väsyttä.

teluun joukkona, me käymme työväenluokan taistelurintamaan, sillä meitä ei kannusta siihen ainoastaan velvollisuus itseämme kohtaan, vaan valtava äidinvaistomme, joka herää suojelemaan koko ihmiskunnan lapsukaisia ja pyrkii luomaan heille onnen ja oikeuden aikakautta. Kun me heräämme tähän tietoisuuteen, niin me muutamme tämän väärän järjestelmän, me äidit.

H. N.

LASTEN TERVEYS.

Talvin kelkkamässä tai lujstinjäljellä tahtovat pienet jalat kastua väkiseläkin. Kastumisesta ei olisi vahinkoa jos lapsi on muuten terveellinen, eikä ehdi pahoin vilustua ennenkuin ehtii saada kuivat vaatteet ylleen. Vilustumisesta on seurauksena yskä tai ainakin "Ihkanen nenä". Terveitä lapsia ei tarvitse muistuttaa nenän puhdistamisesta. Yskäisen lapsen ainoa paikka on vuode. On kyllä äitejä, jotka väittävät, että on mahdotonta vauvoja lasta vuoteeseen ainoastaan yskän tähden. Mutta jos hänen lapsensa oivaltavat orjojen kodissa tai sairaalassa — ja jos ne ovat muuten normaali lapsia, ei heikkomielisiä — niin oivaltava he vaikka kuinka "ymmärtämättömiä", niin kyllä he pystyisivät sängyssä, ilman suurempia meteilejä. Erään kolmen vuotiaan pikkun tytön hoitaja, joka ylipelisee hyväsydämyksyydellään, ei saanut hoidokkiaan vuoteeseen yskän tähden. Hän väitti kiven kovaan, että kukaan ei voisi pitää sitä lasta koko päivää vuoteessa, niin kauan kun se suinkin pääsee liikkeelle. On myönnettävä että lapsi on yksi niistä, jolla on luja oma tahto. Lapsen äiti jäi pois työstä ja riisui lapsen ja laittoi sen vuoteeseen. Hieman itkettyään, se käänsi kasvonsa seinään päin ja nukkui neljä tuntia ja oli kaksikymmentä neljä tuntia vuoteella — yskä myös parani. Hoitaja ei kyllä olisi voinut pitää häntä siellä sillä hän on yksi niistä "Iissukoista", hyväsydämiä "äidillisiä" naisia, joitten tahto on kun märkä resu, että lapsikin voi tehdä mitä tahtoo sen kanssa.

Jos ihmislapsen kasvatus ei kysyisi muuta kun lapsen mielen noudattamista, niin tuollaiset äidit olisivat omiansa palvelemaan noita sydämiemme pikkun tyrannereita, vaan ihmislapsen kasvatus kysyy myöskin henkisiä voimia. Sairas lapsi on saatava ymmärtämään, että kaikki sairaus on seurauksena luonnon lakien rikkomisesta, ja luonto ei voi korjata lapsen rikoksia tai virheitä, ellei lapsi allistu lääkäriin ja äidin ohjeitten alaiseksi. Sairaasta lasta ei pidä hemmotella. Varsinkin vain yskää tai hammastautia sairastavaa ei pidä milloinkaan mieltellä. Enemmän järkeä ja vähemmän tunteita! Kunpa äidit olisivat tarmokkaampia! Mutta kun he ovat vain sellaisia vahapaloja lastensa käsissä, niin onko ihme, että lapset eivät kunnioita heitä? Leväperäistä ihmistä halveksivat kaikki.

Yskä on heti parannettava, sillä jatkuva yskä on lapsen terveydelle vaarallinen. Paha yskä tarvitsee lääkäriin, vaan lievänä se ei useinkaan tarvitse muuta kun vuorokauden levon ja hunajalla maustettua kuuma maitoa, sekä annoksen risini- (castor) öljyä.

Yskästä johtuva keuhkokuume ja vatsataudit, ovat usein seurauksia siitä, että äiti ei ole ollut kyllin tarmokas — en sano aina. Lapset myös rakastavat ja kunnioittavat tarmokasta äitiä enemmän kuin leväperäistä äitiä.

Eva R.

ASTIAIN PESU JA TAUTIEN LEVENEMINEN.

Sotamiesten kenttäläireillä toimittetut tutkimukset ovat epäämättömästi osoittaneet ruoka-astioiden huolellisen pesemisen tärkeyden. Sotaväessä on tavallisesti ollut käytännössä kaksi eri tapaa syömäastian pesussa: toinen se, että astiat on pesty kiehuvaan vedessä ja toinen tuo vanha tapa, että jokainen sotamies pesee syömäneuvonsa vedessä, joka ei ole kiehutettu, ollen useinkin ainoastaan haalea, ja jota hänen toverinsakin käyttävät. American Journal of Public Health'issa on äskettäin julkaistu tulokset tutkimuksista, jotka käsittävät 60,000 miehen nousevia joukko-osastoja.

Missä vanhaa pesutapaa käytettiin ja noin 200 miestä tavallisesti käsittelevä joukko käytti yhteistä astiainpesuvettä, joka ei ollut kiehuva, kehosi bakteerien lukumäärä pesuvedessä jokaisen miehen jälkeen, joka sitä käytti Stewartin leirillä käytettiin molempia pesutapoja. Noin 1,000 miestä pesti syömäastian kiehuvaan vedessä ja lähes 2,000 miestä käytti vanhaa tapaa. Influenssan raivotessa leirillä joutuivat molemmat nämät tavat koetukselle. Esiksi mainitusta ryhmästä sairastui influenssaan 46 jokaisesta tuhannesta miehestä, ja jälkimäisestä ryhmästä 298 miestä tuhannesta. Erotus käy vielä silmiinpistävömmäksi, kun tarkastetaan influenssatilasto Leen leirin upseerien harjoituskoulussa, jossa miehet olivat enimmäkseen sisällä, mutta jossa syömäastiat pestiin kiehuvaan vedessä, sekä muissa kouluissa, joissa miehet olivat paljon ulkoilmassa, mutta joissa astiat pestiin vanhalla tavalla. Influenssan sairastuneiden luku oli suhteellisesti viisi kertaa suurempi jälkimäisessä ryhmässä kuin edellisessä. Tiedot Monroen linnoituksesta ja Langley Fieldistä osottavat, että sairastuneiden luku siellä, missä astiat pestiin vanhalla tavalla, oli neljä kertaa suurempi kuin siellä, missä ne pestiin kiehuvaan vedessä. Ainoastaan 2 polkuesta edellämäintä säännöstä havaittiin. Lee Hallin ilmailukoulussa toimitetut tutkimukset eivät osottaneet vanhan pesutavan olevan terveydellisesti luonnollisempaa. Mutta kun vertaillaan kokonaistuloksia kaikista toimitetuista tutkimuksista, niin huomataan, että niistä 33,452 miehestä, jotka käyttivät astian pesuun kiehuva vettä, sairastui ainoastaan 1701 miestä, josta vastoin niistä 32,642 miehestä, jotka käyttivät vanhaa tapaa, sairastui 8,208 miestä.

Tutkimuksia jatkettiin pitemmälle ja otettiin selkoa siitä, pitävätkö sen tulokset paikkansa myöskin si villieläimissä. Ravintoloissa, joissa käytettiin kiehuva vettä, sairastui jokaisesta tuhannesta palvelusväkeen kuuluvasta henkilöstä yhdeksän jota vastoin niissä ravintoloissa, joissa vanhaa pesutapaa käytettiin, sairastui tuhannesta 240. Puoleissa oli vastaavat luvut 13 ja 48.

Nämä tutkimusten tulokset tulisi kaikkien ottaa huomioon ja opiskella, varsinkin näin tauteina aikana.

Jos paistinuuni pääsee liian kuumaksi ja paistumassa oleva leipä tai piirakka on vaarassa palaa, voidaan kuumuutta vähentää asettamalla uunin yläristikolle astallinen kylmää vettä. Tämä on parempi keino palamisen estämiseksi kuin paperin asettaminen leivälle tai uunin oven aukki peittäminen.

Jos vispattava ke-ma on liian ohutta ja vispautuu liiansti, saadaan se sakeammaksi pikemminkin, jos sekaan pannaan yksi vispilimäton munanvalkuainen.

Hyvin siivilöity puuntulka on hyvä patojen ja maitokannujen puhdistusainetta.